

3 listopada 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

B 659.11/18
EKA

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 3968.

Kl. 81 e 15.

Georges Centner
(Verviers, Belgja).

Urządzenie do łączenia odcinków żłobów ruchomych.

Zgłoszono 26 października 1923 r.

Udzielono 18 stycznia 1926 r.

Pierwszeństwo: 3 listopada 1922 r. (Belgja).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia do łączenia oddzielnych odcinków żłobów ruchomych.

Łączenie podobnych odcinków uskuteczniało dotychczas wogóle zapomocą sworzni łączących oba odcinki i przesuniętych w tym celu przez ucha ukształtowane na każdym końcu okucia, przymocowanego poprzecznie do końców odcinków. Połączenie to posiada tę poważną niedogodność, że do rozłączenia lub złączenia odcinków żłobu wypada wyjmować nakrętki i nakrętki odpowiednich sworzni, co utrudnia naturalnie i przedłuża trwanie składania lub rozbierania żłobów, a ponadto pociąga za sobą gubienie w miale

węglowym sworzni wyjętych z okuć i nakrętek odkręconych ze sworzni.

Do zapobiegania tym brakom, proponowano już sporządzać łączniki tak, aby sworznie mogły pozostawać na stałe w jednym z odcinków, będąc zaopatrzone w łby umieszczone w ten sposób, że mogą sięgać w podłużne ucha, utworzone na odcinku sąsiednim, poczem każdy sworznień można zamocować zapomocą obrotu o kąt prosty względem kierunku podłużnego ucha.

Ale i takie urządzenie zdradza jeszcze poważne wady; do wprowadzenia bowiem łba sworznia, osadzonego na stałe w jednym z odcinków, w podłużne ucho odcin-

ka sąsiedniego, konieczne jest takie umieszczenie obu odcinków naprzeciw siebie bez ich zetknięcia, aby można było wprowadzić sworzeń w podłużne ucho, podtrzymując odcinek wyższy w pozycji właściwej, poczem powinno ono ześlizgnąć się w odcinek niższy, celem doprowadzenia do zetknięcia obu uch. Łatwo spostrzec, że w gruncie operacje te są dość uciążliwe.

Urządzenie stanowiące przedmiot wynalazku niniejszego pozwala przeciwnie bezpośrednio sprzęgać odcinki po umieszczeniu ich jeden nad drugim w ten sposób, że okucia ich znajdują się w położeniu, jakie powinny zająć po złożeniu, przyczem sworźnie zmocowane z odcinkiem górnym zajmują jednocześnie położenie, jakie powinny zajmować ostatecznie.

Cel ten osiąga się, zgodnie z wynalazkiem niniejszym, w ten sposób, że odcinek dolny zaopatruje się na zakończeniu współpracującym z odcinkiem górnym w okucie wytwarzające z każdej strony odcinka półokrągły żłobek otwarty u góry i zaopatrzony na jednym końcu z boku w gniazdo, w które wsuwa się łeb sworznia po umieszczeniu go w odpowiednim żłobku okucia za sprzężeniem ogniów górnego z dolnym.

Załączony rysunek przedstawia tytułem przykładu jedną z możliwych form wykonania wynalazku.

Fig. 1 uwidacznia w widoku bocznym czynność łączenia dwu odcinków, zaopatrzonych w łącznik stanowiący przedmiot wynalazku niniejszego, przyczem oba odcinki zajmują położenie poprzedzające wprowadzenie odcinka górnego do odcinka dolnego, fig. 2 — przekrój poprzeczny prostopadły do A — B na fig. 3, wskazujący oba odcinki połączone i fig. 3 — widok z góry odcinków już złączonych, przyczem jeden ze sworzni znajduje się w położeniu roboczym, drugi zaś jest zluzowany.

Na rysunku liczba 1 oznacza odcinek

dolny, w którym osadza się, jak zwykle, odcinek górny 2, zaopatrzony w sposób znany w swej dolnej części w okucie 3 wyposażone w ucha 4, w których spoczywają sworźnie 5 i zabezpieczają się w nich naśrubkiem 6, nakrętką 7 tudzież zatyczką 8.

Odcinek dolny 1 zaopatruje się zgodnie z wynalazkiem w części swej dolnej po każdej stronie w okucie 9, w postaci półokrągłego żłobka 10 wyposażonego z tyłu w wykrój 12 na ograniczające żłobek wąsy 13, 14 okucia.

W warunkach podobnych można, w celu łączenia odcinków 1 i 2 żłobu, sprzęgać bezpośrednio odcinek górny 2 z odcinkiem dolnym 1 w ten sposób (fig. 1), by ucha 4 odcinka górnego zetknęły się z powierzchnią czołową żłobka 10. Wystarczy w tym celu zwolnić sworźnie 8, aby łby 15 ich mogły przesunąć się poza wąsami 13, 14. Skoro odcinek górny 2 zostanie w ten sposób wprowadzony w odcinek dolny 1, dociąganiem naśrubków 6, 7 wprowadza się łeb 15 w gniazdo 12 koorytka 10, co naturalnie udaremnia rozłączenie obu odcinków.

Niema tu przeto potrzeby uprzedniego rozsuwania odcinków, ani podtrzymywania odcinka górnego podczas pracy, całe zaś zadanie sprowadza się do założenia odcinka górnego w odcinek dolny i do przykręcenia naśrubków. Sworźnie i naśrubki, będąc złączone z odcinkiem górnym, nie mogą się tu zatracać.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do łączenia odcinków żłobów ruchomych, znamienne tem, że łączenie wykonywa się prostem szczepieniem odcinka górnego z dolnym, wskutek czego sworźnie, osadzone w odcinku górnym, wsuwają się w odpowiednie żłobki, otwarte u góry i umieszczone po każdej stronie odcinka dolnego.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamiennie tem, że odcinek dolny zaopatrzony jest na swym końcu, stykającym się z odcinkiem górnym, w okucie poprzeczne w postaci dwu żłobków półokrągłych, po bokach odcinka dolnego, otwartych u góry i wyposażonych w części swej tylnej w

gniazda na łby sworznia, osadzonych w odcinku górnym po umieszczeniu odcinka górnego w dolnym i dociągnięciu naśrubków.

Georges Centner.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

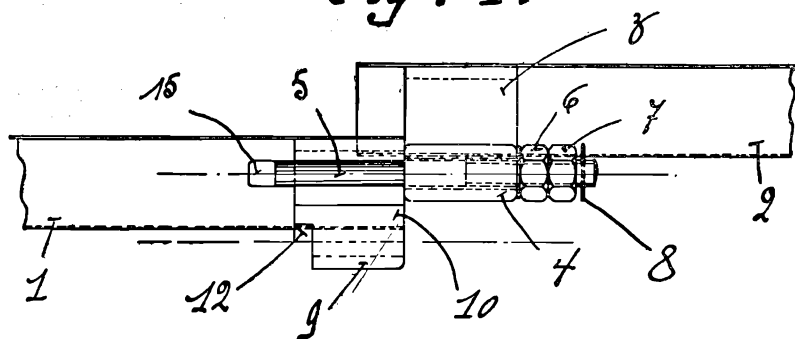

Fig. 2.

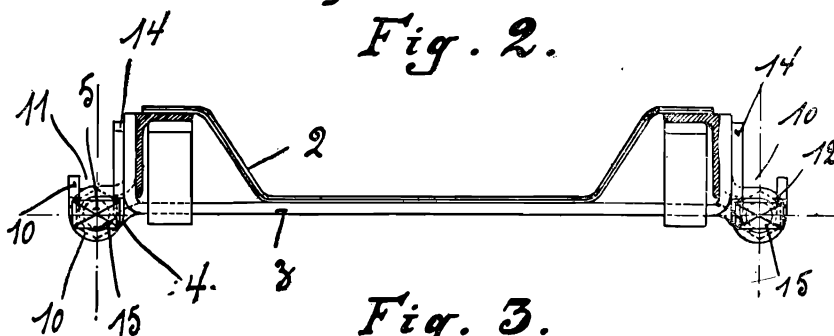

Fig. 3.

